

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Torrentio Tiaram Mechliniensem repudianti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

*Arma, arma clamans, huc date parmulam
 Date huc sagittas, spicula, cassidem;
 Bellare si miles recuset,
 Me duce, me socio sequatur.
 Mota his, vacillans Curia, PRÆSVLIS
 In dicta cessit; sic stimulum addidit,
 Et bellicosi bellicosas
 Verba viri peperere mentes.*

Petrus vander Sterren, Eyndhouius.

Ob tot, tam insignes tamque eximias
 virtutes, dignissimo illi viro suas Honor
 struxit insidias; & ecce inopinanti Mechli-
 niensem imposuit Archiepiscopatum. Se-
 nex erat, & honorum magnitudinem lapsui
 semper vicinam perhorrescebat. Obluctatus
 est ergo pro viribus, & ante inaugurationem
 in ipsâ mortuus est fugâ, anno ∞ . 109CV.
 Id tamen est affecutus, vt cadendo, in lu-
 ctâ, victor euaserit, morte etiam repudian-
 te dignitatem.

T O R R E N T I O

T I A R A M Mechliniensem
 repudianti.

Quò nimum inflata damnosa superbia mentis,
 Ambitio quò cœca ruit? cum laudis anhelat.
 Inconsumpta fames, penitisque accensa medullis
 Aestuat, & lento tendit præcordia voto,

E 4

Omnia.

Omnia vult & plura petit, ieiunáque præda
 Incubat, & refugos avidè sectatur honores,
 Tantalicam commenta sitim, insatiatáque perstat.
 Captantem sic docta fuga, ludítque fugítque
 Gloria, conantémque sequi frustrata, recedit
 Acceditq; iterúm, incertóque reciproca lapsu
 Decipit inuitans; animos sic ducit hiantes,
 Et nimirum pronas in mille pericula mentes,
 In clades, in fata trahit. ruit ille per hostes
 Laudis amans; iuvat ire, iuvat, quò gloria ducit,
 Per ferrum, per tela sequi, iuvat ire per enses
 Ut cingat Muralis honos, ut Civica crines
 Vinciat, ut victis niteat Rostrata carnis.
 Hic ambit, prensátque manus; verbisque favorem
 Corrogat, & vana captans suffragia plebis,
 Muneribus vultúque rogat; nunc aucupis instar,
 Qui volucris struit insidias, explorat ab omni
 Parte, petit, mulcet, blanditur, & omnia tentans
 Venales tantum donis venatur honores.
 Non sic LÆVINVS, quem magnum oblata potestas,
 Maiorem contempta probat: non gloria pectus
 Obsedit, non laudis amor, vesanáque traxit
 Ambitio tantisque dedit turgescere factis:
 Non regum petit trabeas, non ambitus audax
 Annua venali miscens certamina campo,
 Et dubius certavit honos; non candida cinxit
 Penula, que varium plebis tentaret amorem.
 Scilicet ipsa sibi Virtus placet, ipsa refulget,
 Et plausu contenta suo, non plausibus ullis
 Erigitur, vanoque optat clarescere fastu;
 At proprium complexa decus, non indiga laudis,
 Emicat, & iustos meritis dispensat honores
 Iudex vera sui, en se non meruisse fatetur

LÆVINVS, laudemque negat: sacrator ambit
 Infula, nolentemque trahens inuitat, & ultrò
 Ipsa rogat; negat ille tamen, pavidusque sequentem
 Declinat, latebrásque parat struxisse timori,
 Inque suâ virtute latens prodire repugnat:
 Et velut admoto trepidans splendore, resistit
 Ac lucem famamque timet, seseque videndum
 Subtrahit, instantem fugiens, metuitque teneri.
 Gloria sed sequitur multum velocior, instat
 Cedenti, iam iamque tenet, similisque tenenti
 Luditur, elapsumque stupet: celer ille recedit
 Et veluti dubitans, an sit comprehensus, ab ipso
 Eripitur fato, comprehendentemque relinquit.
 Sic mors amborum luctam interiecta diremit;
 Herentemque fugam tenuit; cadit ille, cadentem
 Occupat, & victi victrix post fata triumphat
 Gloria; spretus honor, maiorem præbet honorem.

Theodorus Middelton.

De TORRENTII eruditione vix lo-
 cuti sumus; sed hîc laudandæ eius commo-
 dior relictus est locus: cuius ille præclarissi-
 ma duo voluit exstare monumenta, Sueton-
 nium & Horatiû illustratos. pro quâ gratiâ

T O R R E N T I O

T R A N Q V I L L V M illustranti

Iacobus de Cater ita lusit.

Quid consularis sidera purpure,
 Et submouentium munia fascium,

E s

Toga-